

Migrantų integracija, jos poveikis darbo rinkai ir socialinės apsaugos sistemų koordinavimo išorės aspektai

2013 m. kovo 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl migrantų integracijos, jos poveikio darbo rinkai ir socialinės apsaugos sistemų koordinavimo išorės aspektų (2012/2131(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 15, 18, 20, 21 ir 34 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 30 d. Komisijos komunikatą „ES socialinės apsaugos sistemų koordinavimo išorės aspektai“ (COM(2012)0153),
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 18 d. Komisijos komunikatą „Visuotinis požiūris į migraciją ir judumą“ (COM(2011)0743),
- atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 20 d. Komisijos komunikatą „Europos trečiųjų šalių piliečių integracijos darbotvarkė“ (COM(2011)0455),
- atsižvelgdamas į 2012 m. balandžio 18 d. Komisijos komunikatą „Ekonomikos atsigavimas kuriant darbo vietas“ (COM(2012)0173),
- atsižvelgdamas į 2012 m. vasario 22 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl Komisijos komunikato Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui pavadinimu „Europos trečiųjų šalių piliečių integracijos darbotvarkė“ (SOC/427),
- atsižvelgdamas į 2012 m. vasario 16 d. Regionų komiteto nuomonę „Naujoji Europos integracijos darbotvarkė“,
- atsižvelgdamas į 2012 m. rugsėjo 18 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto savo iniciatyva parengtą nuomonę dėl verslininkų migrantų indėlio į ES ekonomiką¹,
- atsižvelgdamas į 2011 m. Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondo (*Eurofound*) atliktą tyrimą „Etninio verslumo skatinimas Europos miestuose“,
- atsižvelgdamas į 2012 m. vasario 20 d. priimtą 2012 m. bendrą užimtumo ataskaitą,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 5 d. Komisijos ataskaitą dėl Europos fondo trečiųjų šalių piliečių integracijai 2007–2009 m. pasiektų rezultatų ir jo naudojimo kokybinių bei kiekybinių aspektų (COM(2011)0847),
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 9–10 d. Briuselyje priimtą apibendrinamąją ataskaitą „6-asis Europos integracijos forumas. Kilmės šalių dalyvavimas integracijos procese“,
- atsižvelgdamas į 2011 m. Europos Parlamento tyrimą „Migrantų integracija ir jos poveikis darbo rinkai“,

---

¹ Dok. CESE 638/2012 - SOC/449.

- atsižvelgdamas į 2011 m. Europos Parlamento tyrimą „EMT apibendrinamoji ataskaita. Darbo paklausos tenkinimas naudojant migraciją“,
- atsižvelgdamas į 2011 m. Tarptautinės migracijos organizacijos (TMO) ir instituto „Gallup“ atliktą tyrimą „Instituto „Gallup“ pasaulinis visuomenės nuomonės tyrimas. Įvairūs globalios migracijos aspektai“ (angl. *Gallup World Poll: The Many Faces of Global Migration*),
- atsižvelgdamas į *Eurofound* leidinius, įskaitant ataskaitą „Gyvenimo kokybė skirtingų etninių grupių rajonuose“ (2011), ataskaitą „Užsienio kilmės piliečių darbo sąlygos“ (2011) ir ataskaitą „Migrantų darbuotojų įdarbinimo ir darbo sąlygos“ (2007),
- atsižvelgdamas į Europos miestų tinklo vietinei migrantų integracijos politikai skatinti (CLIP), kuri sukūrė *Eurofound* kartu su Europos Tarybos vietos ir regionų valdžios institucijų kongresu ir Štutgarto miestu, atliktus tyrimus,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 4 d. Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų išvadas pavadinimu „Integracija – vystymosi ir socialinės sanglaudos varomoji jėga“,
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 17 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl darbuotojų imigrantų integracijos (SOC/364),
- atsižvelgdamas į 2010 m. vasario 17 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl integracijos ir socialinės darbotvarkės (SOC/362),
- atsižvelgdamas į 2009 m. gruodžio 10–11 d. patvirtintą Stokholmo programą „Atvira ir saugi Europa piliečių labai ir saugumui“,
- atsižvelgdamas į 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyvą 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą¹,
- atsižvelgdamas į 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyvą 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso²,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/98/ES dėl vienos prašymų išduoti vieną leidimą trečiųjų šalių piliečiams gyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje pateikimo procedūros ir dėl valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių darbuotojų bendrų teisių³,
- atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/52/EB, kuria numatomi sankcijų ir priemonių nelegaliai šalyje esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams būtiniausi standartai⁴,
- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos direktyvą 2009/50/EB dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą (Mėlynosios kortelės direktyva)⁵,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą

---

¹ OL L 251, 2003 10 3, p. 12.

² OL L 16, 2004 1 23, p. 44.

³ OL L 343, 2011 12 23, p. 1.

⁴ OL L 168, 2009 6 30, p. 24.

⁵ OL L 155, 2009 6 18, p. 17.

2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių gražinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse¹,

- atsižvelgdamas į savo 2009 m. sausio 14 d. rezoliuciją dėl pagrindinių teisių padėties Europos Sąjungoje 2004–2008 m.²,
- atsižvelgdamas į 2007 m. gegužės 16 d. Komisijos komunikatą dėl apykaitinės migracijos ir Europos Sąjungos bei trečiųjų šalių judumo partnerysčių (COM(2007)0248),
- atsižvelgdamas į savo 2006 m. liepos 6 d. rezoliuciją dėl imigrantų integracijos Europos Sąjungoje strategijos ir priemonių³,
- atsižvelgdamas į 2005 m. spalio 12 d. Tarybos direktyvą 2005/71/EB dėl konkrečios įleidimo trečiųjų šalių piliečiams atvykti mokslinių tyrimų tikslais tvarkos⁴,
- atsižvelgdamas į 2005 m. rugsėjo 1 d. Komisijos komunikatą „Bendra integracijos darbotvarkė. Trečiųjų šalių piliečių integracijos Europos Sąjungoje programa“ (COM(2005)0389),
- atsižvelgdamas į 2005 m. gegužės 10 d. Komisijos komunikatą „Hagos programa: dešimt prioritetų ateinantiems penkeriems metams. Partnerystė Europos atsinaujinimo vardan laisvės, saugumo ir teisingumo srityje“ (COM(2005) 0184),
- atsižvelgdamas į 2004 m. lapkričio 19 d. Tarybos ir valstybių narių vyriausybių atstovų išvadas dėl Europos Sąjungos imigrantų integravimo politikos bendrų pagrindinių principų nustatymo,
- atsižvelgdamas į 1999 m. spalio 15–16 d. patvirtintą Tamperės programą,
- atsižvelgdamas į 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą 2000/78/EB, nustatančią vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus⁵,
- atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 29 d. Tarybos direktyvą 2000/43/EB, įgyvendinančią vienodo požiūrio principą asmenims nepriklausomai nuo jų rasės arba etninės priklausomybės⁶,
- atsižvelgdamas į 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo⁷,
- atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1231/2010, kuriuo išplečiamas Reglamento (EB) Nr. 883/2004 ir Reglamento (EB) Nr. 987/2009 taikymas trečiųjų šalių piliečiams, kuriems tie reglamentai dar netaikomi tik dėl jų pilietybės⁸,
- atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 30 d. Komisijos pasiūlymus dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (COM(2012)0156, COM(2012)0157, COM(2012)0158 ir

¹ OL L 348, 2008 12 24, p. 98.

² OL C 46 E, 2010 2 24, p. 48.

³ OL C 303 E, 2006 12 13, p. 845.

⁴ OL L 289, 2005 11 3, p. 15.

⁵ OL L 303, 2000 12 2, p. 16.

⁶ OL L 180, 2000 7 19, p. 22.

⁷ OL L 166, 2004 4 30, p. 1.

⁸ OL L 344, 2010 12 29, p. 1.

COM(2012)0152),

- atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo sprendimus bylose C–214/94, C–112/75, C–110/73, C–247/96, C–300/84, C–237/83, C–60/93 ir C–485/07,
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 48, 78, 79 ir 352 straipsnius,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto pranešimą ir į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto, Užsienio reikalų komiteto bei Moterų teisų ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A7–0040/2013),
- A. kadangi darbingo amžiaus Europos gyventojų skaičius mažėja nuo 2012 m. ir per kitus dešimt metų sumažės apie 14 mln. žmonių, jeigu neatvyks imigrantų; kadangi šie rodikliai labai skiriasi įvairiose valstybėse narėse;
- B. kadangi 2011 m. 27 ES valstybėse narėse gyveno 48,9 mln. žmonių, kurie buvo gimę užsienyje (9,7 proc. visų ES gyventojų): 16,5 mln. žmonių, atvykusių iš kitų ES valstybių narių, (3,3 proc.) ir 32,4 mln. – iš ES nepriklausančių šalių (6,4 proc.);
- C. kadangi, nepaisant apie 10 proc. (23,8 mln. žmonių) siekiančio nedarbo lygio Europos Sąjungoje, jau dabar jaučiamas kvalifikuotos darbo jėgos trūkumas, o per kitus metus jis tik didės, be to, manoma, kad, pvz., 2015 m. trūks 380–700 tūkst. informacinių technologijų specialistų; kadangi su šiuo kvalifikuotos darbo jėgos trūkumu turi būti kovojama gerinant švietimą, tolesnį mokymą, lavinant įgūdžius bei sudarant geresnes karjeros galimybes valstybių narių ir įmonių pastangomis, taip pat identifikuojant naujas tikslines grupes ir sudarant geresnes ir lygias galimybes mokytis aukštosiose mokyklose ES piliečiams;
- D. kadangi Eurobarometro apklausos atskleidžia, kad 70 proc. ES piliečių mano, jog imigrantai yra būtini Europos ekonomikai; kadangi užsienyje gimusių piliečių, atvykusių iš 27 ES valstybėms narėms nepriklausančių šalių, skaičius apytiksliai siekia 32 mln., o tai sudaro 6,5 proc. bendro gyventojų skaičiaus;
- E. kadangi trečiųjų šalių 20–64 metų amžiaus piliečių užimtumo lygis yra vidutiniškai 10 proc. mažesnis už atitinkamą ES piliečių lygį, be to, daug migrantų dirba mažesnės kvalifikacijos, negu jų turima, reikalaujančius darbus arba dirba be garantijų, o tai yra reiškinys, su kuriuo kovoti galima išplečiant visuotinai privalomų kolektyvinių sutarčių taikymo sritį; kadangi kvalifikuotų darbuotojų poreikis didėja ir didės sparčiau negu žemos kvalifikacijos darbuotojų poreikis, tačiau vidutinis trečiųjų šalių piliečių išsilavinimo lygis yra žemesnis už ES piliečių išsilavinimo lygį, ir rizika, kad migrantų kilmės jaunimas paliks švietimo ir mokymo įstaigas neįgiję vidurinio išsilavinimo, yra didesnė;
- F. kadangi ES gali tikėtis, kad nuolat atvyks migrantai, tačiau ji turi konkuruoti visame pasaulyje dėl protingiausių darbuotojų, siekdama pritraukti ir išlaikyti talentingiausius; kadangi demografiniai pokyčiai ir didėjanti pasaulinė konkurencija reiškia, kad ES reikia spręsti klausimus, galinčius pristabdyti tokią migraciją, ir skatinti socialines inovacijas;
- G. kadangi į įvairiapusiškas, atviras ir tolerantiškas visuomenes labiau pritraukiami kvalifikuoti darbuotojai, turintys žmogiškųjų ir kūrybinių gebėjimų, kurie reikalingi žinių ekonomikai stiprinti, ir dėl to Europos patrauklumą taip pat lemia aktyvus požiūris į užimtumą, lygių užimtumo galimybių suteikimas, tikros integracijos perspektyvos, lygios

galimybės ir nediskriminavimas darbo ir švietimo sektoriuose, sėkmingas iš migrantų šeimų kilusių studentų lygybė ir sėkmė švietimo ir profesinio mokymo srityje „atvykėliams palankios kultūros“ kontekste ir administracinių kliūčių šalinimas;

- H. kadangi lyčių stereotipai giliau iššakniję imigrantų bendruomenėse ir migrantės dažniau tampa įvairaus pobūdžio smurto prieš moteris aukomis, ypač priverstinių santuokų, moters lytinių organų žalojimo, vadinamųjų garbės nusikaltimų, netinkamo asmenų, su kuriais jos palaiko artimus santykius, elgesio, seksualinio priekabiavimo darbo vietoje ir netgi prekybos žmonėmis ir seksualinio išnaudojimo atvejais;
- I. kadangi 2011 m. pasaulinio visuomenės nuomonės tyrimo „Gallup World Poll 2011“ rezultatai atskleidžia, kad visame pasaulyje dvigubai daugiau migrantų nurodo, jog mieliau išvyktų iš savo šalies laikinam darbui užsienyje, nei visam laikui emigruotų į kitą šalį;
- J. kadangi užimtumas yra pagrindinis veiksnys siekiant sėkmingos integracijos, o ES integracijos principais pabrėžiama, kad kokybiškas, tvarus ir apmokamas darbas arba savarankiškas darbas yra esminiai integracijos proceso elementai ir esminė sąlyga imigrantų dalyvavimui, jų indėliui į priimančiąją visuomenę, taip pat siekiant, kad šis įnašas būtų aiškiai matomas;
- K. kadangi manoma, kad Europos Sąjungoje pažeisdami teisės aktus gyvena ir dirba 1,9–3,8 mln. imigrantų;
- L. kadangi nuo 2000 m. apie ketvirtadalį naujų darbo vietų buvo sukurta padedant imigrantams; kadangi migrantai vis dažniau į darbo rinką integruojasi užsiimdami savarankiška veikla, tačiau dėl to dažniau patiria ir ekonominių sunkumų; kadangi migrantai verslininkai ir tautinių mažumų įmonės vaidina svarbų vaidmenį kuriant darbo vietas ir gali tapti bendruomenės lyderiais ir jungiamąja grandimi su pasaulinėmis rinkomis, bei taip prisidėti prie sėkmingesnės integracijos; kadangi valstybės narės turi suteikti daugiau informacijos šioms grupėms ir apie jas, pvz., sukurdamos pagal vieno langelio principą veikiančią, karjeros siekiantiems verslininkams skirtą svetainę, suteikiančią informacijos apie galimybes ir sunkumus Europos Sąjungos ir valstybių narių teikiamų subsidijų srityje, taip pat apie organizacijas ir įstaigas, kurios teikia pagalbą savarankiško darbo srityje;
- M. kadangi iš migrantų šeimų kilusiems moksleiviams dar švietimo sistemoje sudaromos nepalankios sąlygos, todėl jie dažnai nebaigia studijų mokymo įstaigose;
- N. kadangi biurokratinės kliūtys, nepakankamas kvalifikacijų pripažinimas ir galimybių tobulinti įgūdžius trūkumas lemia tai, kad gebėjimų paklausos ir pasiūlos neatitiktis (angl. *skills mismatch*) ir dėl to atsirandantis „protų švaistymas“ tarp imigrantų pasitaiko dažniau negu tarp tos valstybės piliečių;
- O. kadangi ekonomikos globalizacija vyksta kartu su socialine globalizacija, o tai, visų pirma, daro įtaką ES valstybių narių ir trečiųjų šalių piliečių socialinės apsaugos išorės koordinavimui;
- P. kadangi užimtumo politika ir kaimynystės politika yra neatsiejamos siekiant geriau patenkinti darbo paklausą Europos darbo rinkoje;
- Q. kadangi kai kurioms valstybėms narėms gali būti neįmanoma su visomis trečiosiomis šalimis sudaryti dvišalius tarpusavio susitarimus dėl socialinės apsaugos, o ir juos sudarius atsirastų nenuosekli sistema, kai laikomasi skirtingo požiūrio į ES piliečius, todėl

būtina imtis veiksmų Europos Sąjungos lygmeniu;

- R. kadangi keletas Europos Komisijos generalinių direktoratų ir Europos išorės veiksmų tarnyba ES lygmeniu rūpinasi trečiųjų šalių piliečių integracija į darbo rinką ir integracija apskritai;
  - S. kadangi nacionaliniu lygmeniu skirtinguose departamentuose, valdžios institucijose ir agentūrose gali būti laikomasi panašaus nenuoseklaus požiūrio, o vietos ir regionų valdžios institucijos yra labai svarbios paprastų žmonių lygmeniu įgyvendinant integracijos strategijas;
  - T. kadangi migrantės dažniau susiduria su nedarbo, mažo darbo užmokesčio ir gebėjimų paklausos ir pasiūlos neatitikties problemomis;
  - U. kadangi moterys migrantės dažniau dirba tokiose srityse, kaip pagal kai kurių valstybių narių socialinės apsaugos sistemas nepripažįstamas neoficialios priežiūros sektorius, ir kadangi dėl šios priežasties išėjusios į pensiją jos neturi galimybės pasinaudoti pensijų sistema ir todėl būdamos vyresnio amžiaus patiria skurdą;
  - V. kadangi didžioji dalis ES studijuojančių trečiųjų šalių studentų baigę studijas nedirba ES;
  - W. kadangi migrantų kilmės asmenys daug dažniau susiduria su mažesnių pasiekimų mokykloje problema, socialine atskirtimi ir tokiomis problemomis, kaip darbo jėgos aktyvumo lygis, rasizmas, ksenofobija ir diskriminacija, o visi šie veiksniai trukdo šiems asmenims integruotis į darbo rinką;
1. pabrėžia, kad norint integruotis į darbo rinką ir visuomenę turi stengtis abi šalys, ypač kalbant, viena vertus, apie kalbos mokymąsi, teisinės, politinės ir socialinės sistemos, papročių ir tradicijų suvokimą ir pagarbą jiems, taip pat bendruomeniškumą priimančiojoje šalyje; kita vertus, apie įtraukios visuomenės kūrimą ir galimybių patekti į darbo rinką sudarymą, taip pat naudojimąsi institucijų, švietimo, socialinės apsaugos, sveikatos priežiūros paslaugomis, galimybę gauti prekių, paslaugų ir būstą lygiomis teisėmis kaip ir šalies piliečiai ir dalyvauti demokratiname procese; atitinkamai pabrėžia, kad ypatinga socialinė atsakomybė tenka švietimo, religinėms ir socialinėms įstaigoms, bendruomenės ir migrantų organizacijoms, sporto ir kultūros asociacijoms, ginkluotosioms pajėgoms, socialiniams partneriams, ypač profsąjungoms, įmonėms ir įdarbinimo agentūroms, primindamas, kad kiekvienas iš minėtų subjektų turi skirtingų privlaumų integracijos procese;
  2. mano, kad bendram įsipareigojimui siekti integracijos visuomenė pritaris tik tuo atveju, jeigu jis bus sėkmingai įtrauktas į kitas politikos sritis ir jeigu valstybės narės aktyviai ir atvirai šiuo klausimu diskutuos su visuomene ir pasiūlys patikimus būdus dabartinėms problemoms spręsti;
  3. atkreipia dėmesį į tai, kad integracija yra nuolatinis dviejų krypčių procesas, kurį vykdant būtina, kad jame dalyvautų ir ES nepriklausančių šalių piliečiai, ir priimančiosios valstybės visuomenė; palankiai vertina daugelį migrantų, prieglobsčio ieškotojų ir asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, integracijos gerosios praktikos pavyzdžių visoje ES, daugiausia parodytų vietos valdžios institucijoms, kurios atlieka pagrindinį vaidmenį įgyvendinant integracijos uždavinius, vykdant projektus;
  4. atkreipia dėmesį į tai, kad sėkmingiausiai integracija vietos bendruomenėse, todėl reikia ES paramos kuriant vietos ir regioninių valdžios institucijų integracijos tinklą, kurio veikloje dalyvautų visos pilietinės visuomenės organizacijos, veikiančios arčiausiai

piliečių esančiu lygmeniu, pagal principą „iš apačios į viršų“ ir, jei įmanoma, sektų pavyzdžiais, kurie buvo parodyti vykdant projektus CLIP¹, ERLAIM², ROUTES, City2City, INTI-EUROCITIES; pabrėžia, kad šiuo aspektu miestų ir miestelių vaidmuo labai svarbus ir juos reikia ypač remti;

5. ragina valstybes nares ryžtingai kovoti su trečiųjų šalių ir kitų ES piliečių diskriminacija, visų pirma oficialiaja ir buitine, ieškant darbo ir darbo vietoje; mano, kad reikia imtis ryžtingų veiksmų prieš diskriminaciją ir rasizmą dėl ekonomikos ir finansų krizės, o kartu dėl didėjančio nedarbo lygio; pabrėžia, kad pagal teisės aktus iš darbdavių reikalaujama su visais darbuotojais elgtis vienodai ir jų nediskriminuoti dėl religijos, lyties, etninės grupės ar pilietybės, tokiu būdu skatinant pagrindines teises, kadangi nediskriminavimas ir lygios galimybės – esminė integracijos proceso dalis; ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad priimančiose šalyse migrantams mokamas darbo užmokestis ir jų teisės atitiktų kolektyvinių sutarčių nuostatas; ragina valstybes nares stebėti efektyvų taisyklių laikymąsi siekiant užkirsti kelią darbo užmokesčio ir socialiniam dempingui, patvirtinti bendras gaires diskriminacijos problemai darbe spręsti ir priimti priemones, kurios padėtų sušvelninti galimą neigiamą teisėkūros sistemos poveikį migrantų gyvenimui ir remti aktyvios politikos taikymą, kuri prisidėtų prie spartesnio ekonomikos augimo ir mažintų nelygybę ir pajamų skirtumus;
6. ragina valstybes nares geriau derinti migracijos politikos klausimus atsižvelgiant į darbo jėgos aspektus, siekiant spręsti darbo jėgos trūkumo klausimus ir skatinti vidaus gamybą;
7. ragina Komisiją teikiant pasirengimo narystei paramą toliau stiprinti ir atidžiau stebėti padarytą pažangą – šalių kandidačių pastangas siekiant gerinti romų socialinę ir ekonominę romų įtrauktį daugiau dėmesio skiriant romų tautybės moterų ir mergaičių padėčiai;
8. mano, kad valstybių narių integracijos politika ir priemonės turi būti labiau diferencijuotos, geriau pritaikytos prie poreikių ir kokybiškesnės, ypač reikia išskirti įvairius poreikius, pvz., aukštą kvalifikaciją turinčių asmenų poreikius atskirti nuo asmenų, kurių kvalifikacija žema, ES piliečių – nuo trečiųjų šalių piliečių, darbo pasiūlymą turinčius migrantus – nuo migrantų, kurie darbo pasiūlymo neturi, taip pat atsižvelgti į kalbos mokėjimą ir šeimos ryšius priimančiojoje šalyje, kad būtų atsižvelgta į visų migrantų poreikius; primena, kad dalyvavimas priklauso nuo tokių priemonių pasiūlos ir prieinamumo, taip pat nuo teisės būti lydimam šeimos narių ir ilgalaikių partnerių teisės į darbą;
9. primena, kad beveik pusė ES migrantų yra moterys, ir kad siekiant veiksmingos integracijos ypač svarbu moterims suteikti nepriklausomą migracijos statusą, o sutuoktiniams – teisę dirbti;
10. ragina vietas, valstybių ir Europos lygmeniu laikytis visa aprėpiančio lyčių aspekto integravimo požiūrio; todėl ragina, sprendžiant su integracija susijusius klausimus, integracijos principą įtraukti į visas politikos, teisėkūros ir finansų priemones; taip pat ragina valstybes nares įpareigoti Nacionalinius integracijos informacijos centrus pranešti apie šioje srityje pasiektą pažangą; ragina Komisiją papildomai sudaryti tarpžinybinę integracijos reikalų darbo grupę, kuri nagrinėtų integracijos, (darbo jėgos) migracijos ir integracijos į darbo rinką klausimus ir kurios veikloje dalyvautų visų už šias sritis atsakingų generalinių direktoratų, Europos išorės veiksmų tarnybos ir atitinkamų

---

¹ Europos miestų tinklas vietos integracijos politikai skatinti

² Europos regionų ir vietos valdžios institucijos, atsakingos už migrantų integraciją

suireresuotųjų subjektų atstovai;

11. palankiai vertina tai, kad buvo įsteigtas Europos integracijos forumas, kuris yra pilietinės visuomenės platforma diskusijoms apie su migracijos klausimais susijusius prioritetus ir problemas; palankiai vertintų tvirtesnius šio forumo ir vykstančių politinių bei teisėkūros procesų ES lygmeniu ryšius;
12. mano, kad sėkminga integracija apima ir dalyvavimą politinių sprendimų priėmimo procese ir kad visų pirma turėtų būti skatinamas migrantų dalyvavimas visuomenės gyvenime; todėl siūlo plėsti asmenų, turinčių migranto praeitį, galimybes dalyvauti visuomenės gyvenime ir bendro politinių sprendimų priėmimo procese, taip pat juos skatinti naudotis šiomis galimybėmis;
13. primena, kad migrantų balsavimo teisės, ypač vietos lygmeniu, labai svarbios, nes jos yra svarbi integracijos ir aktyvios pilietybės skatinimo priemonė; yra susirūpinęs tuo, kad mažumos nepakankamai atstovaujamos politikoje visais valdymo lygmenimis, įskaitant valstybių narių ir Europos Parlamento lygmenį;
14. pabrėžia, jog svarbu pripažinti, kad tautinė tapatybė neturi būti menkinama dėl stiprios kultūrinės tapatybės ir kad tautinė tapatybė turi būti pakankamai atvira ir lanksti, kad apimtų ir integruotų konkrečias skirtingos kultūrinės kilmės ir požiūrių piliečių, kurie sudaro pliuralistinę valstybę, ypatybes;
15. pabrėžia, kad kilmės šalys yra atsakingos už integracijos į darbo rinką skatinimą, rengdamos kalbos ir kitus parengiamuosius kursus prieinamomis kainomis, užtikrindamos informacijos teikimą, prižiūrdamos, kad įdarbinimo agentūros atsakingai vykdytų savo veiklą, ir palaikydamos ryšius su diaspora ir (arba) atitinkamais jų ambasados skyriais priimančiojoje valstybėje; ragina kilmės šalis toliau plėtoti tokias programas;
16. ragina imtis veiksmų, kad priimančiųjų šalių kalbų mokymosi ir integracijos programos, neatsižvelgiant į kultūrą, kuriai imigrantas priklauso, jo kvalifikaciją ir profesinę sritį, kurioje jis dirba, atspindėtų Europos demokratijos istoriją, kultūrą, vertybes ir principus, teisės viršenybę, pabrėždamos Europos atminties svarbą, teises ir principus pagal ES pagrindinių teisių chartiją kartu kovojant su įsisenėjusiais lyčių stereotipais;
17. nurodo vis didėjančią vaidmenį, kurį atlieka moterys migrantės integracijos procese, nes jos ne tik turi didelį potencialą įsitraukti į darbo rinką, bet ir dažnai atlieka svarbų vaidmenį auklėjant vaikus ir perteikiant jiems normas ir vertybes, bet ir dėl to, kad jos dažniausiai nukentčia nuo diskriminacijos ir prievartos; ragina Komisiją ir valstybes nares gerokai sustiprinti teises ir socialines moterų pozicijas, siekiant daugelyje politikos sričių užkirsti kelią diskriminacijai ir išnaudoti moterų galimybes prisidėti ypač prie ekonominio ir socialinio vystymosi;
18. ragina valstybes nares kurti švietimo ir ryšių programas siekiant informuoti moteris apie jų teises ir pareigas, taip pat teikti moterims daugiakalbes konsultavimo paslaugas;
19. ragina Komisiją ir valstybes nares: glaudžiai bendradarbiauti su tinklais ir nevyriausybinėmis organizacijomis (NVO), kurie sprendžia su moterimis migrantėmis susijusius klausimus, siekiant kurti politiką, pagal kurią būtų atsižvelgiama į opius lyčių klausimus, ir integruoti lyčių lygybės sampratą siekiant apsaugoti moterų migrantų žmogaus teises; suteikti lygias galimybes užimtumo ir patekimo į darbo rinką srityse, kartu užtikrinant lygias teises; kovoti su visų rūšių smurtu, išnaudojimu darbe ir seksualiniu išnaudojimu, lytinių organų žalojimu, nesąžininga veikla, pagrobimais, vergove, priverstinėmis santuokomis ir prekyba moterimis bei užtikrinti prevenciją šiose

sirtyse;

20. pabrėžia, kad siekiant kovoti su kvalifikuotos darbo jėgos trūkumu taip pat reikėtų rengti tikslinį profesinį mokymą ir tęstinį mokymą valstybėse narėse ir įmonėse; šiuo tikslu siūlo išplėsti ES visą gyvenimą trunkančio mokymosi judumo programos tarptautinius aspektus; be to, primena, kad migrantų darbuotojų vaikų blogų mokymosi rezultatų ir didelio mokyklos nebaigusių vaikų skaičiaus problemas reikėtų spręsti užtikrinant nepilnamečių teisę į švietimą, pasitelkiant tokias priemones kaip finansavimą, stipendijas, tolesnio mokymosi galimybes ir kuo daugiau kalbų skleidžiant informaciją apie valstybių narių švietimo sistemą ir su tuo susijusias teises bei pareigas; primena kai kuriose valstybėse narėse sėkmingai veikiančią dualinio švietimo ir dualinio profesinio mokymo sistemą, pagal kurią jauniems migrantams padedama patekti į darbo rinką ir mažinamas jaunimo nedarbo lygis; mano, kad reikia būtinai užtikrinti, kad švietimo srities darbuotojai būtų mokomi valdyti įvairovę, ir apsvarstyti migrantų įdarbinimo valstybės tarnyboje, visų pirma mokytojais, būdus; ragina valstybes nares skatinti tautinėms mažumoms priklausančius verslininkus valstybėse narėse ir pripažįsta svarbų jų vaidmenį kuriant darbo vietas ir skatinant integraciją bei bendruomenės lyderystę;
21. ragina valstybes nares studentus iš užsienio informuoti apie galimybes baigus studijas įsidarbinti ir jiems sudaryti geresnes galimybes patekti į atitinkamą darbo rinką, primindamas, kad žmonės, kurie gyveno ir baigė studijas priimančiojoje šalyje bei išmoko tos valstybės kalbą, gali būti laikomi jau integravusiais; taip pat pabrėžia, kad Europos Sąjungai ir ekonomiškai nenaudinga švaistyti aukštųjų mokyklų absolventams parengti išleistas investicijas, nes jie negali dirbti ES; todėl ragina valstybes nares geriau įvertinti darbo jėgos paklausą Europos darbo rinkose ir sudaryti sąžiningas galimybes konkuruoti dėl darbo darbuotojams migrantams, kurie baigė studijas ES valstybės narės teritorijoje;
22. primena, kad ES kaimyninės šalys – vienas iš pagrindinių darbo ieškančių asmenų Europos rinkoje šaltinių, ir tai tikras turtas Europos darbo rinkos plėtros požiūriu, o švietimo programų, istorinių aplinkybių ir kalbos panašumai yra pagrįsti pranašumai juos integruojant;
23. ragina Komisiją sukurti ir įdiegti bendrą skaidriais kriterijais pagrįstą Europos taškų sistemą, atitinkančią Europos kvalifikacijų sandaros kreditų kaupimo ir perkėlimo metodą, kurioje valstybės narės galėtų dalyvauti savanoriškai; pažymi, kad tokia sistema turėtų būti pritaikyta prie darbo rinkos sąlygų, siekiant suteikti geresnes galimybes pritraukti skubiai ieškomus kvalifikuotus darbuotojus;
24. pabrėžia, kad iš ES ir trečiųjų šalių samdomai kvalifikuotai darbo jėgai turi būti taikomas vienodų darbo sąlygų ir vienodo darbo užmokesčio už vienodą darbą toje pačioje darbo vietoje principas;
25. ragina Komisiją, svarstant galimybę sukurti minėtą taškų sistemą, taip pat apsvarstyti galimybę sukurti tarptautinę platformą EURES portale, kurioje būtų pateikiami standartiniai darbo vietų ir gebėjimų profiliai, turint mintyje Europos kvalifikacijų sandaros metodą, pagal kurį gali būti kaupiami ir perkeliama kreditai, siekiant palengvinti darbo ieškančių migrantų įdarbinimą ir jų įgūdžių bei kvalifikacijos palyginimą;
26. pabrėžia, kad dalyvaudamos minėtoje Europos kvalifikacijų sandaros kreditų kaupimo ir perkėlimo metodu grindžiamoje sistemoje, valstybės narės taptų patrauklesnės kvalifikuotiems trečiųjų šalių piliečiams, kuriems tai būtų supaprastinimas;
27. pabrėžia pagal poreikius pritaikytos, integracijos priemonių lydimos kvalifikuotų darbuotojų migracijos svarbą ir ragina Komisiją ir valstybes nares kartu su savo regionais

ir savivaldybėmis sukurti ir įdiegti Europos lygmeniu bendrą koordinavimo sistemą, padedančią nustatyti darbo jėgos poreikį ir koordinuoti ją, taip siekiant veiksmingiau valdyti darbo jėgos migraciją; todėl palankiai vertina Komisijos pasiūlymą sukurti Europos dialogo dėl darbo jėgos migracijos valdymo platformą, taip pat atlikti nuolatinį sisteminį ilgalaikės ES darbo rinkų pasiūlos ir paklausos vertinimą iki 2020 m., suskirstytą pagal sektorius, profesijas, kvalifikacijos lygį ir valstybes nares; pažymi, kad tokiaime plane taip pat turėtų būti aiškiai nustatytas darbo jėgos trūkumas ES trumpuoju ir vidutiniu laikotarpiams;

28. rekomenduoja į tokią sistemą įtraukti bent vieną sąrašą su profesijomis, kurių specialistų trūksta, ir sistemoje sudaryti galimybę analizuoti poreikį pagal darbdavių pateikiamus duomenis;
29. ragina valstybes nares, atsižvelgiant į Bendrijos pirmenybės principo ir kartu nepaisant to, kad nuolat trūksta kvalifikuotų darbuotojų, ir dėl to, kad tokių darbuotojų nuolat trūksta, skatinti judumą ES viduje ir tokiu būdu sudaryti ES piliečiams iš kitų valstybių narių palankesnes įdarbinimo, užimtumo ir integracijos sąlygas; ragina valstybes nares parengti priemones ir mechanizmus, kurie leistų užpildyti trūkumą darbo rinkoje pasinaudojant ES vidaus judumu, ir investuoti ES migrantų, kurių darbo paieškos buvo nesėkmingos ir todėl jie grįžo į savo kilmės šalį, reintegracijos paslaugas;
30. pabrėžia, kad nereikėtų piktnaudžiauti migracijos dėl darbo tema siekiant gąsdinti visuomenę; pažymi, kad išankstinės nuostatos, atsiradusios dėl prietarų ir pasipiktinimo, kenkia solidarumui, kuris yra visuomenės pagrindas, ir kad dėl šių priežasčių reikėtų duoti griežtą atkirtį šią temą išnaudojantiems populistams;
31. primena svarbų žiniasklaidos vaidmenį formuojant visuomenės nuomonę apie imigraciją ir integraciją ir ragina, kad laikantis atsakingos žurnalistikos reikalavimų būtų skatinama tarpusavio pagarba ir panašumų bei skirtumų supratimas;
32. mano, kad migrantams, pabėgėliams ir prieglobsčio prašytojams reikėtų sudaryti geresnes galimybes patekti į darbo rinką be sunkumų ir greitai bei nebrangiai gauti jų diplomų, kvalifikacijos ir kompetencijos, įgyjamos formaliojo, neformaliojo mokymosi ir savišvietos būdu, įvertinimą, o prireikus pripažinimą ir patvirtinimą; ragina Komisiją pateikti konkrečius pasiūlymus, koku būdu galėtų būti sukurtas profesinių trečiųjų šalių piliečių kvalifikacijų ir diplomų pripažinimo mechanizmas, įskaitant veiksmingą gebėjimų vertinimą, kai asmuo neturi dokumentų; primena, kad šiuo tikslu svarbu remti kompetencijų, kvalifikacijos ir įgūdžių skaidrumą šalyse partnerėse;
33. atkreipia dėmesį į tai, kad į darbo rinką nukreipta imigracija, užtikrindama gerą kvalifikaciją turinčius darbuotojus ir suteikdama konkurencinį pranašumą dėl kultūrų įvairovės (kalbų mokėjimo, patirties užsienyje, judumo ir kt.), gali turėti teigiamų pasekmių valstybių narių socialinėms sistemoms;
34. ragina Komisiją ir valstybes nares bendradarbiauti su šalimis partnerėmis, ypatingą dėmesį skiriant kovai su vaikų darbu, kad vietoj jo būtų kuriamos darbo vietos suaugusiesiems, o vaikams suteikiamos tinkamos išsilavinimo galimybės;
35. pritaria neribotos profesinių sąjungų teisės burtis į asociacijas ir teisės į kolektyvines derybas užtikrinimui be išimčių, kad būtų įgyvendinamos, gerinamos ir ginamos deramos darbo sąlygos;
36. ragina migrantus, vos tik jiems atvykus į valstybę, rengti tos valstybės darbo rinkai; todėl atkreipia dėmesį į gerąją integracijos į darbo rinką patirtį, pvz., mentorių paskyrimą

migrantams, vadinamuosius integracijos vedlius, migrantų pagalbą migrantams, profesinius kalbos kursus, taip pat migrantų mokyklinio amžiaus vaikų skatinimą ir pagalbą jiems, taip pat paramą kvalifikuotiems iš migrantų šeimų kilusiems asmenims steigiant įmones;

37. pabrėžia, kad priimančiosios šalies kalbos mokėjimas yra sėkmės pagrindas į paslaugas orientuotoje Europos darbo rinkoje; taip pat pabrėžia, kad valstybės narės turi pasirūpinti pakankama kalbų mokymosi pasiūla, kad kalbos kliūtys nebebūtų kliūtis profesinėje veikloje, ir palankiai vertina pačių įmonių iniciatyvą šioje srityje;
38. todėl ragina valstybes nares migrantus geriau informuoti apie galimybes ir problemas, europines ir nacionalines paramos lėšas bei pagalbos organizacijas ir pagalbos tarnybas savisamdos srityje;
39. siūlo Komisijai 2016 m. paskelbti Europos integracijos metais, tačiau ragina ypatingą dėmesį skirti „integracijai per darbą“, taip pat ragina Komisiją užtikrinti, kad šiais integracijos metais būtų priimti konkretūs teisėkūros aktų tekstai ir nustatyti lyginamieji standartai valstybėms narėms;
40. ragina valstybes nares keistis gerąja patirtimi ir tobulinti ją skatinant įvairovę darbo vietoje, pvz., konsultuojamojo ugdymo, paramos naujai įsteigtoms įmonėms, integracijos programų, subsidijuojamo darbo, tikslinių grupių, įvairovės skatinimo planų, individualaus koordinavimo, kalbos ir įgūdžių mokymo, kovos su diskriminacija kampanijų srityse;
41. pastebi, kad daugelyje valstybių narių dedama nepakankamai pastangų integruojant migrantus ir kad todėl valdžios institucijos dar turi dėti tikslinių pastangų; mano, jog ši problema taip pat susijusi su klaidinga nuostata, kad migrantai pirmiausiai kelia pavojų saugumui, o teigiamoms galimybėms skiriama nepakankamai dėmesio; taigi mano, kad dažnai kilmės šalyje įgyta kvalifikacija nepripažįstama taip, kaip ji turėtų būti pripažinta;
42. pripažįsta apykaitinės (darbo) migracijos galimybes sudaryti visoms trims šalims naudingą padėtį, kai naudą gauna migrantas, priimančioji ir kilmės valstybės, todėl ragina valstybes nares sudaryti sąlygas tokios formos imigracijai ir emigracijai ir ją skatinti;
43. pabrėžia, kad vykstant apykaitinės migracijos procesui reikia pagrindinis dėmesys turi būti skiriamas žmogui ir užtikrinimui, kad savo įgytas žinias ir gebėjimus jis galėtų panaudoti grįžęs;
44. ragina Komisiją ir valstybes nares stiprinti bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis apykaitinės migracijos srityje ir pradėti su jomis derybas bei įtraukti jas į sutartis, ypač į komunikatą „Visuotinis požiūris į migraciją ir judumą“ ir juo remiantis pradėtus migracijos ir judumo dialogus bei judumo partnerystes;
45. pripažįsta, kad alternatyvi sistema galėtų būti ES ir trečiųjų šalių bendrų darbotvarkių migracijos ir judumo klausimais sudarymas, jei viena iš šalių nėra pasirengusi prisiimti visų su partneryste judumo srityje susijusių įsipareigojimų, pabrėždamas, kad tai turėtų būti tik pereinamasis etapas;
46. todėl ypač palankiai vertina suplanuotą specialiųjų migracijos ir judumo išteklių centrų (MJIC) įsteigimą šalyse partnerėse pagal partnerystės judumo srityje plėtojimo programas ir įgyvendinant bendrąsias darbotvarkes ir ragina šių centrų idėją taip pat pasiūlyti trečiosioms šalims;

47. ragina skatinti kurti pažangias apykaitinės migracijos strategijas, kurioms įgyvendinti numatyti reikalingi ištekliai, suteiktos teisinės garantijos ir sudarytos sąlygos, siekiant sukurti saugias darbo vietas ir užkirsti kelią neteisėtai imigracijai;
48. pažymi, kad norint užtikrinti sėkmingą tokio pobūdžio bendradarbiavimą reikia prisiimti ilgalaikį įsipareigojimą – ES turi išskirtinę galimybę tai padaryti naudodamasi savo finansinėmis priemonėmis, pvz., remdama grįžimo ir integracijos programas, susijusias su apykaitine migracija;
49. pabrėžia būtinybę apykaitinės migracijos programas rengti lanksčiai ir atsižvelgti į EŽTK 8 straipsnį ir į direktyvas 2003/109/EB ir 2003/86/EB;
50. pabrėžia, kad tokiu atveju, prieš atvykstant į priimančiąją valstybę, būtų naudingas kalbos ir įgūdžių mokymas, taip pat rengimas grįžimui, ir primena apie galimybę įsteigti vadinamuosius pasirengimo išvykimui biurus (angl. *pre-departure desks*) kilmės šalyje ir priimančiojoje valstybėje;
51. turėdamas mintyje, kad migracija ir darbo rinkos politika turėtų būti neatsiejamos, ragina Komisiją šiame kontekste stiprinti darbo jėgos poreikio, apykaitinės migracijos, vystymosi politikos ir išorės politikos sąsajas ir teikti joms pirmenybę; palankiai vertina ligšiolinę finansinę ES paramą migracijos valdymui trečiojoje šalyje, pvz., Migration EU expertise II (MIEUX II), ir ragina finansuojant Europos projektus siekti kuo didesnės Europos socialinio fondo ir Prieglobsčio ir migracijos fondo sąveikos;
52. teigiamai vertina esamas ES integracijos politikos kūrimo priemones, pavyzdžiui, nacionalinių kontaktinių centrų integracijos klausimais tinklą, Europos integracijos internetinį puslapį, Europos integracijos vadovą, Europos fondą trečiųjų šalių piliečių integracijai, Prieglobsčio ir migracijos fondą, ES imigracijos interneto svetainę ir Europos integracijos modulius;
53. primena ES bendruosius pagrindinius integracijos principus (BPP); apgailestauja, kad šiuo metu valstybės narės neišnaudoja visų Europos integracijos fondo galimybių, ir primena, kad šio fondo tikslas – remti valstybių narių veiksmus įgyvendinant BPP;
54. pabrėžia, kad būtina nustatyti valstybių narių ir ES nepriklausančių šalių geriausios praktikos pavyzdžius, jais keistis ir juos skatinti vykdant lyčių požiūriu teisingiausią imigracijos politiką;
55. pabrėžia, kad būtina optimaliai pasinaudoti 2013-ųjų Europos piliečių metų teikiamomis galimybėmis siekiant daugiau dėmesio skirti moterų migrančių judumui ir visapusiškam dalyvavimui Europos visuomenės gyvenime;
56. ragina valstybes nares vykdyti migrantams skirtas kampanijas siekiant kovoti su įsisenėjusiais lyčių stereotipais susijusiose bendruomenėse, gerinti moterų migrančių integraciją ir dalyvavimą visuomenės gyvenime, ekonomikoje, švietime ir darbo rinkoje ir kovoti su smurtu dėl lyties;
57. atkreipia dėmesį į tai, kad daug galimų migrantų savo kilmės valstybėse priversti ilgai laukti konsulinėse valstybių narių tarnybose, todėl labai sudėtinga juos skubiai, patikimai ir sklandžiai įdarbinti kitoje šalyje; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares skirti daugiau dėmesio galimybei išplėsti bendrą Europos Sąjungos konsulinę tarnybą ES delegacijose ir valstybių narių ambasadose;
58. ragina Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) darbuotojams, ypač ES delegacijose

dirbantiems darbuotojams, rengti mokymus visuotinio požiūrio į migraciją tema siekiant užtikrinti veiksmingą ES imigracijos politikos įtraukimą į jos išorės veiksmus;

59. primygtinai ragina EIVT siekti aktyvesnio koordinavimo vaidmens, susijusio su migracijos politikos proceso išorės aspektu;
60. primena pažangiai valdomų ES sienų svarbą, taip pat stebėsenos galimybę pasitelkiant biometrinius identifikatorius;
61. mano, kad įvažiavimas ir gyvenimas turi būti reglamentuojami pagal aiškias, teisingas ir nediskriminacines taisykles, kurios turi atitikti nacionalinio ir ES lygmens teisinės valstybės standartus; pabrėžia, kad įvažiavimo kriterijai turi būti lengvai suprantami ir ilgai galiojantys; pažymi, kad integracijos požiūriu teisė į ilgalaikį gyvenimą artimoje ateityje yra pagrindinė perspektyva; pabrėžia, kad kalbos mokėjimas yra svarbus, todėl turėtų būti skatinamas ir remiamas, tačiau neturėtų tapti atrankos ar sankcijų skyrimo kriterijumi;
62. atsižvelgdamas į Direktyvą 2008/115/EB ir Direktyvą 2009/52/EB, pastebi, kad nelegalios darbo jėgos imigravimas gali būti mažinamas ne tik vykdant veiksmingą stebėseną, bet ir veiksmingai sudarant daugiau galimybių legaliai imigracijai;
63. apgailestauja, kad neseniai kai kurių valstybių narių teisės aktai buvo pakeisti numatant, kad „teisė į pilietybę įgyjama gimstant“, nes dėl to ES padaugėjo atvejų, kai liekama be pilietybės;
64. pabrėžia, kad šiuo metu susiduriama ir su legalia, ir nelegalia imigracija ir kad reikia bendros migracijos politikos teisinės sistemos siekiant apsaugoti migrantus ir galimas aukas, ypač moteris ir vaikus, kurie yra pažeidžiami dėl įvairių formų organizuoto nusikalstamumo, susijusio su migracija ir prekyba žmonėmis; taip pat pabrėžia, kad taikant bendrą teisinę bazę galėtų sumažėti nelegalios migracijos mastas;
65. apgailestauja, kad daug moterų migrančių apgaunamos savo kilmės šalyse prižadant joms darbo sutartį išsivysčiusiose šalyse ir kad mafijos grupuotės ir prekybos žmonėmis tinklai kai kurias netgi pagrobia seksualinio išnaudojimo tikslais; ragina valstybes nares dėti daugiau pastangų kovojant su šia žiauria nežmoniška praktika;
66. ragina Tarybą, Komisiją ir valstybes nares sukurti teisinę sistemą, pagal kurią imigrantėms moterims būtų užtikrinta teisė turėti nuosavus pasus ir leidimus gyventi ir būtų sudaryta galimybė patraukti baudžiamojon atsakomybėn asmenį, atsakingą už šių dokumentų atėmimą;
67. pabrėžia, kad, nepaisant jų išsilavinimo ir profesinės patirties, dauguma moterų migrančių dirba namų ūkio paslaugų ir asmenų priežiūros srityse; apgailestauja, kad didžioji dauguma dirba nesudariusios sutarties, už labai mažą darbo užmokestį ir neužsitikrinusios jokių socialinių teisių;
68. palankiai vertina TDO konvenciją Nr. 189 dėl namų ūkyje dirbančių asmenų, kuri įsigalios 2013 m., ir ragina visas valstybes nares neatidėliojant ją ratifikuoti;
69. palankiai vertina dabartinius ES sprendimus dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo su Alžyru, Maroku, Tunicu, Kroatija, Makedonija ir Izraeliu, Juodkalnija, San Marinu, Albanija ir Turkija; ragina Komisiją imtis veiksmų siekiant spręsti socialinės apsaugos trečiųjų šalių piliečiams koordinavimo klausimą, visų pirma dėl teisių išsaugojimo išvykstant ar sugrįžtant į ES, ir papildyti ES migracijos politiką

atitinkamomis priemonėmis, kuriomis siekiama spręsti migrantų įgyjamų socialinės apsaugos teisių klausimą;

70. palankiai vertina Iberijos ir Amerikos šalių socialinės apsaugos konvenciją ir ragina sudaryti galimybę ir kitoms valstybės narėms (be Portugalijos ir Ispanijos, kurios jau yra jos šalys) tapti šios konvencijos, kaip koordinavimo Europos Sąjungos lygmeniu platformos, šalimi; pabrėžia, kad sudarant dvišalius ES valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimus galima pagerinti socialinę apsaugą, tačiau trečiųjų šalių piliečiams, kurie keliauja po ES šalis, sunku žinoti apie savo teises socialinės apsaugos srityje; todėl teigiamai vertina ragina Komisijos pasiūlymą sukurti ES mechanizmą keistis geriausia patirtimi ir informacija, susijusia su socialinės apsaugos sistemų koordinavimu, ir siūlo Komisijai surinkti, sutvarkyti ir skaidriai pateikti esamus nacionalinius dvišalius susitarimus; ragina Komisiją parengti gaires bet kokius dvišalius susitarimus sudarančioms valstybėms narėms, kad būtų užtikrintas nuoseklesnis taisyklių laikymasis visoje ES, atsižvelgiant tiek į ES socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentus, tiek į Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) socialinės apsaugos konvencijas;
71. ragina valstybes nares ir Komisiją išplėsti ES asociacijos susitarimų su trečiosiomis šalimis ir regionais praktišką taikymo sritį, kiek tai susiję su socialine apsauga; todėl ragina socialinės apsaugos sistemų koordinavimo išorės aspektus kaip svarbų punktą įtraukti į ES išorės santykius ir derybas su trečiosiomis šalimis;
72. atkreipia dėmesį į tai, kad nors priėmus Reglamentą (ES) Nr. 1231/2010 ir buvo išplėstas Reglamentu (EB) Nr. 883/2004 apibrėžiamų teisių taikymas trečiųjų šalių piliečiams, tačiau šiomis teisėmis galima naudotis tik Europos Sąjungoje vykdant tarpvalstybinę veiklą ir teisėmis negali naudotis dauguma trečiųjų šalių piliečių; tikisi, kad bus visiškai įgyvendintos priemonės, susijusios su galimybe naudotis socialinės apsaugos paslaugomis, jau įtrauktos į ES teisės aktus, pvz., direktyvą dėl vieno leidimo;
73. palankiai vertina Direktyvoje 2009/50/EB (Mėlynosios kortelės direktyva) nustatytas platesnes taisykles trečiųjų šalių piliečiams ir ragina Komisiją įvertinti šios direktyvos taikymą ir jos poveikį darbo rinkai;
74. 75. pabrėžia, kad ES piliečių teisės turi būti saugomos ir už ES ribų bei tuomet, kai jie dirba arba dirbo trečiosiose šalyse;
75. ragina laikytis vienodo abipusio ES požiūrio į socialinės apsaugos koordinavimo taikymą trečiosioms šalims, į jį įtraukiant visus ES ir trečiųjų šalių piliečius, nepažeidžiant trečiųjų šalių piliečių teisių, kurios nustatytos asociacijos susitarimuose ir išplėtos Europos Sąjungos Teisingumo Teismo;
76. ragina apsvarstyti neprivalomos, savanoriškos ir viršesnės vadinamosios 28-osios taisyklės taikymą imigrantams ir ES piliečiams kitose ES valstybėse narėse;
77. palankiai vertina tai, kad sukurta Europos sveikatos draudimo kortelė, ir ragina išplėsti ir supaprastinti jos naudojimą;
78. pabrėžia, kad Europos Sąjungos darbo rinkos patrauklumą lemia ir tai, ar galima perkelti teises į pensiją ir socialines teises, o grįžus – išlaikyti šias teises;
79. palankiai vertina direktyvos dėl vieno leidimo, kurioje numatyta pensijų perkėlimo galimybė trečiųjų šalių piliečiams ir maitintojo netekusiems asmenims pagal Reglamentą (EB) Nr. 883/2004, priėmimą; ragina šiuo metu ES Tarybai pirmininkaujančią valstybę narę ir ateityje ES Tarybai pirmininkausiančias valstybes nares kartu su Europos Komisija

vėl pradėti derybas dėl pasiūlymo dėl direktyvos dėl teisių į papildomą pensiją perkėlimo;

80. pabrėžia, kad socialinės apsaugos sistemų koordinavimo išorės aspektų srityje ES gali būti lyderė ir nustatyti visuotinius standartus;
81. atkreipia dėmesį, kad turi būti plėtojamos atitinkamos migrantams skirtos informacijos sistemos, tarp jų galimybės dalyvauti programose ir gauti išmokas programos, kurios leistų tinkamai įvertinti išlaidas ir naudą, gaunamą dėl sprendimo migruoti, ir padėtų priimti šiuos sprendimus; mano, kad imigrantams, ką tik atvykus, turėtų būti teikiama informacija apie jų teisinę padėtį jiems grįžus; ragina šiuo tikslu naudoti MISSOC sistemą (ES tarpusavio informacijos apie socialinę apsaugą sistema);
82. ragina Komisiją ir valstybes nares rengti Europos ir nacionalines informacines kampanijas, kuriomis būtų siekiama didinti moterų migrančių dalyvavimą demokratiame gyvenime, taip pat rengti ir remti moterims migrantėmis skirtas mainų platformas;
83. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Regionų komitetui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir nacionaliniams parlamentams.